

liveartiest bij uitstek, waarbij zijn eeuwige hoed en zonnebril al net zo kenmerkend waren als zijn karakteristieke, rechthoekige gitaar.

Eijkelboom, Jan

Slikkerveer, 1 maart 1926

Dordrecht, 27 februari 2008

Nederlands dichter

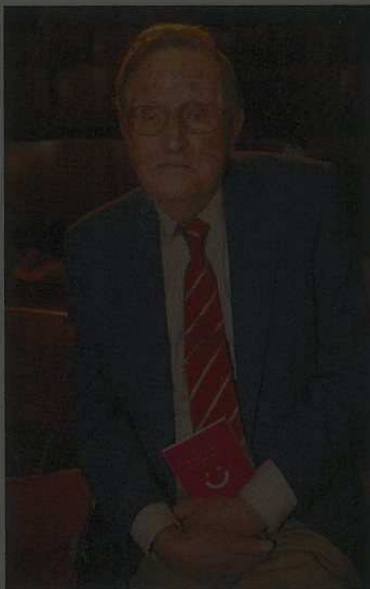
Jan Eijkelboom was journalist, dichter, schrijver en vertaler van onder andere werken van Philip Larkin, John Donne, W.B. Yeats en Derek Walcott. Sedert maart 2001 was hij niet alleen ereburger maar ook stadsdichter voor het leven van Dordrecht, de eerste plaats in Nederland met een stadsdichter. Eijkelboom studeerde politieke wetenschappen aan de Universiteit van Amsterdam en was in 1957 medeoprichter van het literair tijdschrift *Tirade*. Hij werkte als adjunct-hoofdredacteur bij *Vrij Nederland* en *Het Vrije Volk*. Daarna was hij enige tijd voorlichter van de gemeente Dordrecht en vervolgens enkele jaren hoofdredacteur van het dagblad *De Dordtenaar*. In 1953 publiceerde hij de novelle *De terugtocht* over zijn belevenissen tijdens de politieke acties in Nederlands-Indië. Later is dit verhaal opgenomen in zijn boek *Het krijgsbedrijf* (2000). In 1976 ontstonden zijn eerste gedichten, gepubliceerd in onder meer *Tirade* en *Maatstaf*. In maart 1980 kwam zijn debuutbundel uit: *Wat blijft komt nooit terug*. Deze titelzin werd in 1982 in de kaderand van het Damiatenbolwerk te Dordrecht gebeiteld. In 1983 kreeg hij voor zijn bundel *De gouden man* de Herman Gorterprijs.

Fens, Kees

Amsterdam, 18 oktober 1929

Amsterdam, 14 juni 2008

Nederlands literair criticus Cornelis Walterus Antonius (Kees) Fens verwierf vanaf 1960 bekendheid toen hij voor dagblad *De Tijd* boekrecensies ging schrijven. Hij bouwde zijn naam als criticus op door eigenzinnige beschouwingen en observaties. Samen met J. J. Oversteegen en H.U. Jessurun d'Oliveira richtte hij het tijdschrift *Merlyn* op dat de literaire beschouwingen wilde vernieuwen. In 1969 stapte hij over naar *De Volkskrant*. Op zijn eenendertigste kreeg hij de Prijs der literaire kritiek, de eerste in een rij van onderscheidingen, waaronder de P.C. Hooftprijs (1990) en een eredoctoraat aan de Universiteit van Amsterdam (2004). Zijn maandagstukken in *De Volkskrant*, waarin

Kees Fens

hij boeken en wetenschappelijke publicaties bespiegelend besprak, werden door een brede kring lezers hoog gewaardeerd. Fens is altijd freelancer gebleven. Na het behalen van de leraarsakte Nederlands gaf hij les aan het Triniteits Lyceum in Haarlem en vanaf 1964 aan de Frederik Muller Academie in Amsterdam. Hij werd in 1982 als eerste niet-academicus benoemd tot hoogleraar moderne letterkunde aan de Katholieke Universiteit Nijmegen. In 1994 werd hij bijzonder hoogleraar literaire kritiek.

Fischer, Bobby

Chicago, 9 maart 1943

Reykjavík, 17 januari 2008

Amerikaans schaakgrootmeester Robert James (Bobby) Fischer leerde op zesjarige leeftijd schaken van zijn zus. Al op zijn veertiende werd wonderkind Bobby Amerikaans kam-

Bobby Fischer

pioen en een jaar later de jongste schaakgrootmeester tot dan toe. In 1970 mocht Fischer, na winst op het interzonetoernooi van Palma de Mallorca (Spanje), wereldkampioen Boris Spasski uitdagen. De tweekamp met Spasski, in 1972 in Reykjavík, zou de match van de eeuw worden, een prestigiestrijd tussen de Verenigde Staten en de Sovjet Unie op het top-punt van de Koude Oorlog. Fischer won, werd wereldkampioen, maar zou vervolgens twintig jaar lang geen officiële partij meer spelen. De nukkige schaker stond al vroeg bekend om zijn moeilijke karakter en kwam geregeld in aanvaring met toernooidirecteuren. In 1992 speelde Fischer in Servië voor drie miljoen dollar een door hem gewonnen revanchematch tegen Spasski. De Amerikaanse overheid had hem dat verboden vanwege sancties van de Verenigde Naties tegen Joegoslavië. Zijn paspoort werd ingetrokken en Fischer woonde vervolgens in vier verschillende landen tot hij in 2005 het IJslands staatsburgerschap verkreeg. Fischer, in 2000 op internet uitgeroepen tot schaker van de eeuw, overleed op vierenzestigjarige leeftijd aan nierfalen.

Habash, George

Lydda (nu Lod bij Tel Aviv), 2 augustus 1926

Amman, 26 januari 2008

Palestijns guerrillaleider

De Grieks-orthodoxe christen George Habash studeerde medicijnen in Beiroet. Door ervaringen als arts in Palestijnse vluchtelingenkampen radicaliseerde Habash. Hij was voorstander van de groot-Arabische gedachte en hij was in 1951 de oprichter van de Arab Nationalist Movement. Na de Israëliëse overwinning in de Zesdaagse Oorlog in 1967 meende hij niet langer te kunnen rekenen op hulp van de omringende Arabische staten en omarmde hij het idee van een volksoorlog. De oplossing voor de Palestijnse kwestie zou naderbij kunnen komen door het uitvoeren van guerrilla-acties op Israëliësch grondgebied, vliegtuigkapingen en gijzelingen. Hiertoe richtte hij de Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP) op dat deel uitmaakte van de overkoepelende Palestine Liberation Organization (PLO) waarvan Yasser Arafat langdurig het leiderschap in handen had. George Habash was het brein achter vele bloedige terreuraanslagen, waaronder tal van vliegtuigkapingen van westerse luchtvaartmaatschappijen.